

oznanilo

Kdor je dober,
je svoboden,
pa čeprav je suženj.
Kdor je hudoben,
je suženj,
pa četudi je kralj.
(sv. Avguštin)

14. nedelja
med letom

leto VII /2010-16
3. julij 2016

KO GOSPOD POŠILJA

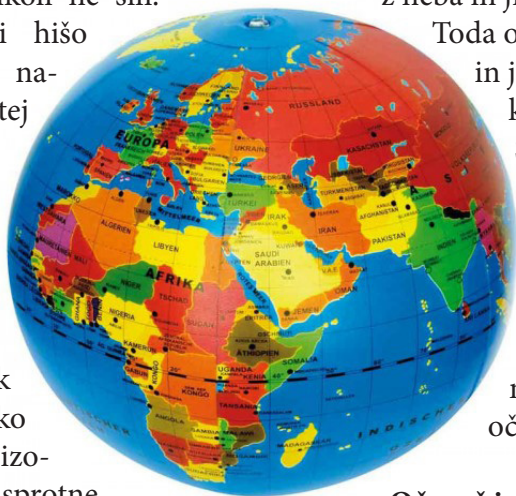
Današnji evangelij poudarja temelj krščanske poklicanosti. »Tisti čas je Gospod določil še drugih dvainsedemdeset in jih poslal pred seboj po dva in dva« (Lk 10,1). »Pojdite! Pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove« (Lk 10,3). V borih treh vrsticah kar trikratni poudarek, kako Gospod pokliče učence. Krščanska izvolitev in poklic imata izvor pri Gospodu žetve, ne pri človeku. V začetku poslanstva je Bog. Tudi rodovitnost oznanje-

valne (misijonarske) dejavnosti sloni na zavesti, da nas Gospod pošilja. Krščanski poklic se hrani v stiku z Bogom, s poživljanjem vere in v pristni povezanosti z Gospodom v molitvi. V zvezi s poklicanostjo Kristus poudari nenavezanost na gmotne dobrine: »Ne nosite s seboj ne denarnice ne torbe ne sandal.« Čeprav je »delavec vreden svojega plačila«, naj poslani živi skromno in naj bo zadovol-

jen s tem, kar ima: »Jejte, s čimer vam postrežejo«, saj je zanj najvažnejše in največje plačilo, da je njegovo ime »zapisano v nebesih«. Poslani naj bo miren in pogumen. Tudi če se Kristusov učenec znajde sredi tveganja in preganjanja, ne sme nikoli podleči skušnjavi nasilja ali prisile: »Pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove.« Biti mora oznanjevalec miru, ki vedno predlaga, a nikoli ne sili:

»V katerokoli hišo pridete, recite najprej: 'Mir tej hiši!' In če bo v njej sin miru, bo na njem počival vaš mir; če pa ne, se mir povrne k vam.« Prav tako se mora izogibati nasprotno držeti: sklepati kompromise in se prilagajati splošni miselnosti in plehkim modnim tokovom. Ne, biti mora tudi pripravljen »otresti prah« in oditi drugam oznanjat, da »se je približalo Božje kraljestvo«. Po teh napotkih še enkrat vidimo, kako je Kristusov učenec poslan, saj ima samo poslani navodila pošiljatelja. Zato se mora jasno zavedati, da ni »privatnik« ne samozvanelec. Nikoli ne smemo pozabiti, da poslanec predstavlja tistega, ki ga pošilja, in se temu primerno obnaša.

In poslal je pred seboj glasnike; ti so šli in stopili v samarijsko vas, da bi mu pripravili prenočišče.

Pa ga niso sprejeli, ker je bil namenjen v Jeruzalem.

Ko sta to videla učenca Jakob in Janez, sta rekla:

»Gospod, ali hočeš,

da rečeva, naj pride ogenj

z neba in jih pokonča?«

Toda obrnil se je

in ju posvaril: »Ne vesta,

kakšnega duha sta;

Sin človekov ni prišel

življenj uničevati,

ampak reševati.«

(Lk 9,52–55)

Kakšno mesto med molitvami zavzema očenaš?

Očenaš je »najpopolnejša molitev« (sv. Tomaž Akvinski) in »povzetek celotnega evangelija« (Tertulijan).

Očenaš je več kakor molitev – je pot, ki pelje naravnost v srce našega Očeta. Prvi kristjani so to pramolitev Cerkve, ki je bila vsakemu kristjanu izročena pri krstu, molili trikrat na dan. Tudi pri nas ne sme biti nobene-ga dne, ko ne bi poskušali Gospodove molitve izrekati z usti, je sprejemati s srcem in uresničevati v svojem življenju.

Slovenci po svetu

Prva nedelja v juliju je v slovenski Cerkvi posvečena Slovincem po svetu. Njen namen je obuditi spomin na verujoče Slovence po svetu in krepitev zavesti in soodgovornosti do razseljenih vernikov. To je dan, ko naj bi pomislili na tiste, ki so se iz različnih vzrokov izselili iz rodne kraja, odšli v svet, da bi se zavedali soodgovornosti, ki jo imamo do njih, in zanje molili. V svetu živi okoli pol milijona Slovencev in za številne skrbi Cerkev. S prvimi izseljenci so v svet šli tudi duhovniki in jih versko spremljali, hkrati pa skrbeli, da so ohranili jezik in slovensko kulturo. Škof Peter Štumpf, ki je narodni ravnatelj za Slovence po svetu pri SŠK, je o njih nedavno dejal: „To so ambasadorji naše Cerkve in vere širom po Evropi, ki so desetletja na okopih našega slovenstva

in Cerkve, in prav oni so tisti prvi, ki so s svojimi ljudmi zaslužni, da smo Slovenci v svoji državi in domovini.“ Današnja nedelja je tako priložnost, da se v molitvi povežemo z našimi rojaki po svetu, naj bo Kristus tisti, ki nas povezuje. On nas pošilja po naših poteh življenja, naj bomo kjerkoli že, ne pozabimo, da stopa ob nas in želi, da si prizadevamo tudi za našo skupno, večno domovino.

Tisti, ki te je naredil, tudi ve,
kaj hoče s teboj početi.
(sv. Avguštin)

Raj smo izgubili, prejeli pa nebesa,
zato je dobiček večji od izgube.
(sv. Janez Zlatousti)

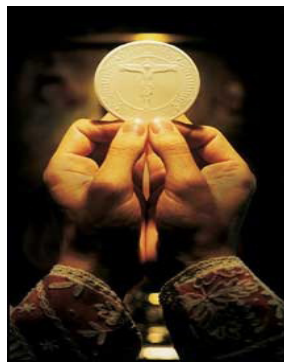
Po padcu takoj spet vstanite!
Greha ne pustite v srcu
niti za trenutek!
(sv. Janez–Marija Vianej)

Nekega človeka ljubiti pomeni,
gledati ga tako,
kot si ga je zamislil Bog.
(F. M. Dostojevski)

Z NEDELJENIM IN SVOBODNIM SRCEM ZA GOSPODOM

»K maši ne grem vedno. Saj veste, sedaj ta mraz ...« mi je dejal neki mlad fant. »In poleti bo tista neznosna vročina, a ne?« sem mu odgovoril ter nadaljeval: »Spomladi in jeseni pa res ne veš, ali bo vročina ali mraz in ne moreš kar tako k maši ...« »Zafrkavaš,« me je pogledal. »Pravzaprav mislim resno,« sem bil še hitrejši v odgovoru. Da, resno mislim, da ljudje tako hitro najdemo izgovor, ko je treba iti za Kristusom. Z izgovori ljudi, ki jih pokliče Kristus, naj mu sledijo, se srečamo tudi v evangeliju. Tako ga je eden izmed učencev prosil, naj mu dovoli, da gre in »pokoplje svojega očeta«, drugi pa se želi »posloviti od svojih domačih«. Kristus od tistega, ki ga pokliče, zahteva, naj »se ne ozira nazaj«, ampak naj se ves in popolnoma preda hoji za njim. Učenca, ki zatrdi, da bo hodil za Kristusom, kamorkoli pojde, Gospod opozori, naj se popolnoma odloči zanj in naj ne bo navezan, ampak svo-

boden, saj »Sin človekov nima, kamor bi glavo položil« (Lk 9,58). Ko Kristus reče: »Pusti, da mrtvi pokopljejo svoje mrtve, ti pa pojdi in oznanjaj Božje kraljestvo«, ne gre za to, da bi nasprotoval spoštovanju staršev, ampak za to, da poudari potrebnost radikalne odločitve in popolne predanosti njemu. Opozori nas na nevarnost polovičarstva in na potrebnost, da imamo pogled uprt v prihodnost. Treba je zapuščati preteklost, ki je velikokrat grešna, in ne biti navezan nanjo. Prosimo Jezusa, da bi mu mogli vedno slediti. Ko smo brezpogojno poslušni njegovemu klicu, postanemo svobodni, in ko mu služimo z vsem srcem, mu sledimo na poti v slavo. Kristjan ve za cilj poti, ve, kam ga pelje pot, ko sledi Jezusovim stopinjam. Zato tisti, ki hodi za Jezusom, ne tava brezciljno, ampak ima smisel.

Zaupanje v Božjo previdnost
je trdna, živa vera, da nam Bog
lahko pomaga in nam bo pomagal.
Da nam lahko pomaga, je očitno,
saj je vsemogočen.

Da nam bo pomagal, je gotovo,
ker nam je to na številnih mestih
Svetega pisma obljubil in
vse svoje obljube zvesto izpolni.
(mati Terezija)

JUTRANJA IN VEČERNA MOLITEV

Veren človek je od nekdaj svoj dan prepletal z molitvijo. Običajno je molitvi namenil zlasti te trenutke dneva: zjutraj, opoldne in zvečer.

Lahko molimo spontano, s svojimi besedami, lahko pa uporabljamo molitvene obrazce, saj ti nosijo v sebi bogastvo, ki se je prelilo vanje skozi stoletja. Lahko molimo molitveno bogoslužje (brevir), ki je sestavljeno tako, da ima posebne molitve zjutraj (hvalnice), opoldne (dnevna molitvena ura) in zvečer (večernice). Molitev brevirja imenujemo tudi molitev Cerkve, ker nas združuje z vsemi, ki jo molijo v Cerkvi, predvsem pa Bogu posvečene osebe (duhovniki, redovniki, redovnice). Vse bolj pa to postaja tudi molitev laikov in jo v nekaterih župnijah molijo verniki skupaj. Ta bogoslužna, lahko rečemo uradna molitev Cerkve sestoji večinoma iz psalmov in drugih krajših ali daljših svetopisemskih odlomkov ter prošenj. S to molitvijo, kije porazdeljena po različnih urah dneva, Cerkev izpolnjuje Jezusovo naročilo, da je treba »vedno moliti in se ne naveličati«, ter obenem

kaže, kako je bolje večkrat, a krajše moliti, sicer se rado zgodi, da pri dolgih molitvah nismo zbrani.

Med najbolj poznanimi jutranjimi molitvami je sicer Tebe ljubim, Stvarnik moj in med večernimi O Jezus, blagoslovi me. Obe molitvi sta nam znani in običajno smo se ju naučili že kot majhni otroci. Najbrž skupaj z molitvijo Sveti angel. Vse te molitve so v verzih, da si jih lažje zapomnimo. Marsikaterega otroka so te molitve naučile (stare) mame, ko so jih pazile. Molitve pred spanjem ali jutranje molitve vlivajo mir in gotovost. Imajo pa tudi »pedagoško« vrednost, saj nas učijo rednosti pri molitvi in v duhovnem življenju sploh.

Nekateri ljudje danes ne želijo uporabljati molitvenih obrazcev, ampak raje molijo s svojimi besedami. To je lepo, a vendar ne zanemarimo tudi molitvenih obrazcev. Ne samo, da nam bodo prišli prav v trenutkih, ko ne moremo moliti s svojimi besedami, ampak so besedila ustaljenih molitev bogata in vredna, da ob njih razmišljamo. Vedeti moramo tudi, da nismo prvi in edini ter najboljši v sestavljanju molitev. Tudi rodovi pred nami so to znali. Morda celo kdaj bolje kot mi.

Katoliški zakon

Mnogi ljudje, ki so sklenili zakrament zakona, se med seboj nikoli ne pogovarjajo o svojih iskanjih Boga, o izkušnjah srečanja z njim. Nikoli skupaj ne molijo, nekateri niti ne hodijo na nedeljsko evharistijo, še manj pa prebirajo Sveto pismo ali versko literaturo ... Zakon ni doživet na ravni vere – odnosa do Boga, torej na ravni zakramenta.

Krščansko življenje zakoncev pa vendarle ni samo molitev, pogovor o Bogu, navzočnost pri nedeljski liturgiji. Jezus Kristus namreč ne prihaja k zakoncema samo tedaj, ko o njem govorita ali molita, ampak tudi takrat, ko se pogovarjata med sabo o vseh stvareh svojega skupnega življenja, celo tedaj, ko se prepirata. Mnogi zakonski prepiri so zelo nujni in ustvarjalni.

Resno upoštevanje trditve, da je Bog navzoč v zakonski zvezi, pomeni, da lahko Jezus Kristus prihaja k zakoncema celo takrat, ko žena kuha kavo utrujenemu možu in s svojim ravnanjem izraža skrb in ljubezen do njega, torej utrjuje vez z njim. Zaradi običajnega izkazovanja ljubezni žena

postane sveta – bližnja Bogu. Tudi mož, ko odnaša smeti, ker vidi utrujeno ženo, se v tem banalnem hišnem opravilu, ki je vendarle izraz njegove ljubezni do žene, navzame svetosti. Kliče samega Boga.

Jezus Kristus prihaja k zakoncema tudi tedaj, ko se nežno stiskata, poljubljata, ljubkujeta, imata spolne odnose. Tudi tako njuni razvneti telesi sodelujeta v skrivnosti Božje ljubezni, ki je skrita v človeških telesih. Medtem ko se obdarujeta z ljubeznijo, je Gospod Bog navzoč med njima – kot moč zakramenta zakona, ki posvečuje njun intimni odnos.

Katoliška zakonca torej lahko živita s Kristusom, ko skupaj molita, se pogovarjata, si pomagata, izkazujeta nežnost, se ljubkujeta in imata spolne odnose. »Razsežnost svetosti zakona prežema celotno zakonsko življenje, ne pa samo posameznih izsekov. Vse, kar počne verujoči človek, mora vendar biti sveto; še toliko bolj, ko to počneta dva človeka, povezana v zakramentalni zakonski vozeli.« (Z. Nosowski). *Po: Ksawery Knotz, Seks, kakršnega ne poznate (za zakonce, ki ljubijo Boga)*

OZNANILA

Jesenski izlet

bo v **soboto, 15. oktobra 2016**, z ladjo v Bratislavo. Cena izleta je 55,- evrov. V ceno je vključena vožnja z ladjo, zajtrk, kosilo, večerja in vožnja z turističnim vlakcem po Bratislavi. Odhod ob 8.45, vračamo pa se ob 22 uri. Prijavite sem čim prej.

Prosimo, da predlagate smer in cilj za naslednji izlet. Če je kdo pripravljen prevzeti celotno organizacijo izleta, naj se javi - bomo zelo hvaležni za pobudo in pomoč.

Ponižnost je:

- čim manj govoriti o sebi,
- ne mešati se v tuje zadeve,
- paziti, da nismo radovedni,
- z veseljem sprejemati nasprotovanje in popravke,
- iti mimo tujih napak,
- sprejemati zapostavljenost, pozabo in sovražstvo,
- ne iskati, da bomo posebej ljubljeni in sprejeti,
- vljudno odgovarjati, tudi ko nas izzivajo,
- nikoli ne poteptati dostojanstva nikogar,
- ne razpravljati niti takrat, ko imamo pravico.
- Izbirati vedno tisto, kar je težje.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 3. julij 2016

14. nedelja med letom

8.00 za + Slaveka Lovrec

9.30 za + Evo Slawik

NEDELJA, 10. julij 2016

15. nedelja med letom

8.00 za + Evo Slawik

9.30 za + Slaveka Lovrec

SVETE MAŠE

v času dopustov

JULIJ

03. julij 2016 9.30

10. julij 2016 9.30

17. julij 2016 /

24. julij 2016 /

31. julij 2016 /

AVGUST

07. avgust 2016 9.30 (g. Ipavec)

14. avgust 2016 9.30 (g. Ipavec)

15. avgust 2016 /

21. avgust 2016 9.30

28. avgust 2016 9.30

Hočete priti do vere
in ne poznate poti do nje?

Učite se od tistih,

ki so jih nekoč,

kot vas, mučili dvomi.

Posnemajte njihova dejanja,
naredite vse, kar zahteva vera,

kot da bi bili že verni.

Obiskujte mašo,

uporablajte blagoslovljeno vodo itd.,

to vas bo brez dvoma pripeljalo

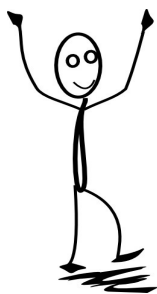
do preprostosti in vernosti.

(Blaise Pascal)

Nič nam ne sme biti pretežko,
kar nam prinaša dobiček.
Poglejte trgovca,
kako potuje po deželah, čez morje.
Naj nas on zaradi naše mlačnost spravi
v zadrego!
Ladjar išče počitek
v varnem pristanišču,
da si nabere novih moči.

Mi pa poiščimo mir v tišini.
Oni popravljajo svoje ladje in jadra,
mi pa se odpočijmo in popravimo svoje napake,
da bi zopet varno jadrali čez ocean življenja,
dokler srečno ne prispemo
na sveto obalo večne domovine.
Sv. Gregor Nacijanški nas uči:
»Vsake toliko se je treba odtrgati
od hrupa časnih reči,
potem toliko čisteje zaznavamo Boga,
kolikor bolj smo sami z njim.«
Vzemite si v teh dneh čas zase in Boga!
Po: bl. A. M. Slomšek, Duhovne vaje

Kdor želi ljudi razveseliti,
mora v sebi imeti veselje.
Kdor želi v svet prinesiti toplino,
mora v sebi nositi ogenj.
Kdor želi ljudem pomagati,
mora biti izpolnjen z ljubeznijo.
Kdor želi na zemlji ustvarjati mir,
je moral mir najti v svojem srcu.

**Ste se danes
že nasmejali?**

POMARANČE –
Gospa prodajalka, pritožila bi se v zvezi s pomarančami, ki sem jih kupila včeraj pri vas. Zelo težko se lupijo.« – »Draga gospa, če vam za en evro prodam pet pomaranč, ne morete pričakovati, da bi za to ceno imele še zadrگو!«

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33** (Matija)

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**